

Władca i
Jeszcze nie

Nr. 42

Li s t o p a d II.

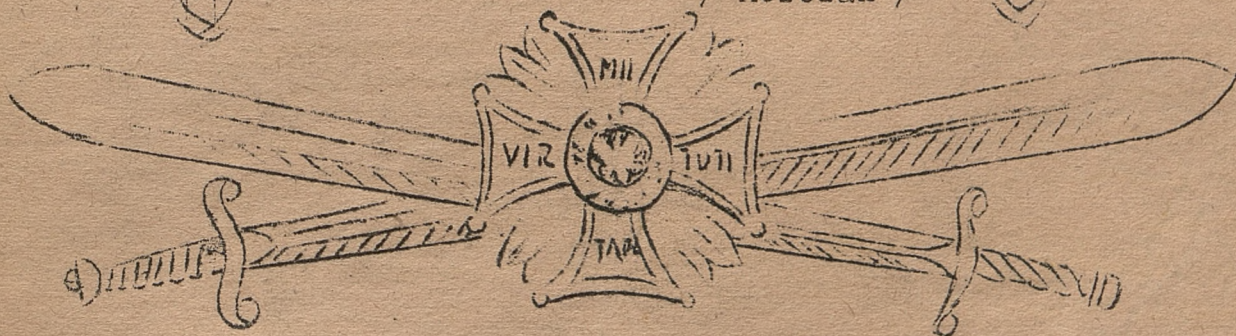
R 1942.

M O D L I E W A :

Mogił przede mną - poza mną krąg.
Ach, ileż trudu w tej każdej mogile,
Serc ile krwawych, niezliczonych mąk...
O serca! Duszę przed Wami pochylę.....
Panie Wszechmocny! O Ty Wiekuisty!
O Ty Cierpliwy! Wśród pożogi -Czysty!
O Ty- spokojem uwieńczony wśród bojów,
Ty Rodziciela Ran niezszytych w Znieju!
Nie bez modlitwy w błaganu się kłonię.
Daj miecz wgnisty w rozgrzeszone dżonie,
Daj miecz krwawiącym postrzępionym rękom,
Błogosław w walce, pobłogosław mękom,
Którymi pola usiane zagony.....
Tym, co ponure Rekwie głoszą wrony,
W niedoli więzień okutym w opłoty,
Zeslij utracen Ojczyzny Sen Żłoty!
Ustom spragnionym ożyzystego chleba,
Oczom więzionym bez błękitu nieba,
Duszą w okowach i sercem bez winy,
Tułaczem- powróć dach strzechy rodzimej!

/ Korczak /

O ROK DOJRZAŁSI DO ZWYCIĘSTWAW Rocznice Narodową 11-go listopada

Najbardziej wyrafinowanym wynalazkiem wroga było usypianie ducha polskiego, które miało miejsce w początkach wojny. Byliśmy świadkami działania pochlebstwem na masy robotnicze i chłopskie, podsycańa nienawiści przeciw panom, inteligentom i innym "nierobom". Zagrano umiejętnie na strunie nienawiści do byłego Rządu i w ten sposób opłuta w ezambuł wszystko, co było polskie. Duch polski usypiał

Karierowicze, odstępcy, renegaci cisnęli się do wroga po ochłapy, lizali go służalczo po rękach, narzucali się ze swoją gorliwą służbą, aż wzbudzili odrazę i obrzydzenie nawet u Niemców. Polacy z krwi, wychowania i przekonań sprzedawali Polskę taniej od Judasza. Społeczeństwo polskie dokonało w ten sposób samorzutnej selekcji. Odpadli zdrajcy i sprzedawczyki. Wróg sam obudził tych, co byli pod działaniem jego narkozy. Pierwsze obowiązki, ciężary, daniny - otworzyły oczy zbałamucenym. Przejrzeli.... Ostatni rok przyniósł całkowite otrzeźwienie. Straszny los żydów stworzył oczy najoporniejszym. W codziennej trwodze z życia i mienie, własne i najbliższych - dokonał się zbliżenie między ludźmi tego samego plemienia. Pozнали się braćmi Polakami !.....

Usypiający mur minął, nikt dziś wroga nie nazwie dobrodziejem, na zdrajców, służalców i szumowiny patrzymy ze wstrętem. Odkryliśmy w sobie naszą godność narodową. Widzimy dokładnie, że pod aureolą męczeństwa i bohaterstwa naciłiśmy częste słabość, błędy i wykoszlawienia etyczne, które są zawsze sprawdzianem niedojrzałości duchowej i bezsilny, tamą czynu twórczego i efektywnej walki o prawdę, ideały i świętości. Gorszą stokroć od szykan wroga były nasza własna bezwola i brak wiary, które panoszyły się w szczytach nawet sercach Polski, wypierając z nich słabe resztki nadziei. Gasły ostatnie płomyki ufności, rosły mroki rozpacz i wątplenia. Zdawało się, że się wszystko kończy, a to był tylko ostatni etap walki ze sobą samym, z własną małością i bezsilnością.....

Z zapasów tych wyszliśmy nie tylko niezłamani, ale mocniejsi i dojrzałsi. Dojrzałsi do walki ożnej i do zwycięstwa !!!! Zrozumieliśmy, że w walce przygotowawczej, podziemnej i w przyszłej akcji właściwej wejść muszą w grę nasze pełne i najistotniejsze wartości. W ten sposób odrodził się duch i honor żołnierza. Nie dekadenska chęć samobójcza pchać nas będzie ku niebezpieczeństwu, ale świadoma wola ofiary wszystkiego, co w nas najlepsze. Tarcia partyjne, jakowe dyskusje o przyszłość wydają się nam, żołnierzem, bolesnym anachronizmem. Wierzymy, że w ogniu doświadczeń wypali się wszystko co młde, papierowe i sztuczne. Najoporniejszym narzucimy jeden wielki cel i jedną wolę : w a l k i !!!

Słowa te rozumieją ci wszyscy, co miast dyskutować, przygotowują się już i walczą ! Ci są naszymi braćmi, braćmi Czynu !...

Wskrzesać Polskę chcemy nie na kartach najpiękniejszego chociażby poematu, nie w fantazji, nie w słowie, lecz w czynie.

Obwiść Jej granice karminem ofiarnej krwi - to jest nasz żołnierski poemat !!!

Przebudować społeczeństwo, uporać się z historycznie uświęconym warcholstwem i nieposkuszaniem, wprząc w służbę rozwichrzone i odporne indywidualności. Musi być jedna wola i jeden cel !!!

Nie w słowach najpiękniejszych, nie w sentymentalnych westchnieniach, ale głęboko w sercu nasimy Polskę - jako najistotniejszą część nas samych. Wyrwać ją sobie łamy tylko z życiem !!!

W takiej chwili padają historyczne słowa nyszych sojuszników: "Zbliża się walka wyzwolenicza narodów"! Słowem tym towarzyszą czynny. VIII armia brytyjska przełamuje w ciągu 48 godzin "niezdobyte" umocnienia Rommla, co do którego upadku nawet samo dowództwo brytyjskie w chwili rozpoczęcia działań nie rokowało zbyt pomyślnych nadziei. Oddziały amerykańskie w Afryce francuskiej i idą zwycięsko od strony przeciwnej. Sukcesy w Afryce nie pozostaną bez wpływu na rozwój wypadków na froncie wschodnim. Hurt życia podziemnego wszystkich podbitych narodów Europy po raz pierwszy da znać wyraźniej o sobie swoim groźnym pomrukiem.

Jeszcze nie czas! Ale już niedługo !! Polacy-żołnierze, w górę serca !!! Radio londyjskie pokrzepia nas od kilku dni następującej treści wezwaniem: "Polacy! Musicie w tej chwili wykazać największe zdyscyplinowanie, rozwagę i cierpliwości. Widzicie sami, że długi okres przygotowań nie został zmarnowany. Państwu osi zadajemy w tej chwili ciężkie ciosy. Zdajemy sobie sprawę, że Wy w kraju przechodzicie niehumanitarne cierpienia. Gdy przyjdzie chwila czynu, damy Wam zgnę. Nim to nastąpi, nie traćcie cierpliwości, powstrzymując się od ekscesów".

O HONOR I DUSZE POLAKA

/ Od Redakcji: Zamieszczamy na łamach naszej podziemnej prasy artykuł jednego z obojowych przedstawicieli naszej Idei, żołnierza z krwi i kości, zahartowanego aż nadto w boju, gorącego patrioty i myśliciela. Autor ów, jako człowiek z natury milczący, nieznoszący gadulstwa, surowy i bezwzględny zarówno dla podwładnych jak i samego siebie, wylał na papier swoje głębokie myśli po żołniersku, bez ogródek, wprost od serca. Niechaj więc ten artykuł będzie dla Was, Żołnierze, rozkazem na dzień 11-go Listopada! /.

Zbliża się już kres naszej niewoli! Wyczuwają już to, a czesem nawet oświadczają nam to poufnie sami nawet Niemcy. Dochodzą nas wiadomości, że żałują nawet iż zagrabili nasze ziemie, deptając po naszych uczuciach narodowych. Coraz wyraźniej zdają sobie sprawę z tego, co im grozi, bo wyczuwają, że podbite narody, choć w walce uległy, to jednak pod prężeniem niemieckiej niewoli, w obliczu katuszy, czy śmierci z rąk gestapewskich zbirów organizują się z myślą o odzyskaniu niepodległości. Drażni ich to, a zarazem zdumiewa, że im więcej nas cisną, wyweżą, rozstrzelują, tym stajemy się silniejsi, twardsi i nieustępliwi. Ze wzmaganiem się terrorku honor nasz, miast upadać, podnosi się, nabiera wartości, siły i potęgi, rozpościera szeroko swe skrzydła w podniebne wprost loty.

Z państw pracujących nad wyzwoleniem się z niewoli - na pierwszym miejscu staje Polska, może nie tyle pod względem pracy podziemnej, ile ze względu na tę skoliczność, że jesteśmy tym pomostem centralnym, na którego pokładzie zakończy się zapewne ten straszliwy dramat wojenny. Z obecnego bowiem ustosunkowania się sił walczących na wschodzie wnosić należy, że nie gdzieindziej, tylko na naszych właśnie ziemiach przyjdzie do ostatecznej rozgrywki.

Z uwagi na powagę obecnej sytuacji powinniśmy być już do tej rozgrywki gotowi. W tej ostatecznej akcji nie może braknąć ani jednego mężczyzny, ani jednej kobiety. Jeżeli pragniemy utrwalić swój byt narodowy i państwowy, a nie popaść znowu w haniebną niewolę, to cały nasz Naród, zarówno ludność wsi, jak i miast, musi się podporządkować pod jedno, wspólne i niepodzielne kierownictwo naszego Rządu w Londynie, boć przecież wszystkim nam dziś przyswieca jeden tylko cel - wyzwolenie Ojczyzny, a dopiero wtedy, gdy ją od najeźdźcy uwolnimy, mogą odgrywać rolę zapatrywania polityczne jednostek. Partijnictwo obecnie jest największą zarazą. Ci co je dziś nad grobem Ojczyzny uprawiają - godni są miana renegatów lub warcholów targowickich z XVIII wieku. Pamiętać należy, że zgoda buduje, niezgoda rujnuje !!!

Walczyć nie tylko o nas samych, lecz o pokolenia nasze. Walczymy by nasze dzieci po polsku na polską ziemię patrzyły i polskim językiem mówiły.

Nie może powrócić do nas wiek XVIII, kiedy to Naród Polski, uderzony przez rozbiory obuchem w głowę, zachowywał się jak lew w klatce, szukał dopiero w tedy przywódców, a gdy ich częściowo odnalazł, to znów nie darzył ich ufnością. Szukał nadaremnie pomocy państw ościennych, a nie ufał we własne siły, bo nie był zorganizowany, lecz rozbitą na partie i partyjki.

Klasycznego przykładu zgubnych następstw niezgody dostarczają nam również czasy napoleońskie, kiedy to mianowany d-cą Wojsk Polskich ks. Józef Poniatowski spotkał się miast zaufania i wdzięczności z zawiścią i warcholstwem ych najbliższych współpracowników. Trzeba było dopiero cesarskiego cięcia poleona, by władzę Poniatowskiego umocnić i podporządkować mu Naród i jskowych d-ców. Jak widzimy, potrzeba tu dopiero było interwencji człowieka obcego, by Naród i d-cy poznali moralne i wojskowe wartości swego ódzą. Howiódł chlubnie honoru Polaka, walcząc bohatersko, pomimo 3 ran,

w bitwie nad Elsterą i padając na posterunku w alce o honor Polski i polskiego żołnierza.

Na zgubne następstwa niezgody można przytoczyć wiele jeszcze przykładów z naszej przeszłości. Widzimy, że gdzie panowała niezgoda, warcholstwo, ponosiliśmy zawsze klęski. Te same skutki ponosiliśmy również wtedy, gdy szukaliśmy nowych dróg życia, nowych wartości, nowych wodzów, a swoich, mając na miejscu, omijaliśmy.

Nasz wieszcz Mickiewicz, będąc na obczyźnie, w swoich Pamiętnikach Pielgrzymstwa Narodu Polskiego nawoływał Naród do zjednoczenia się. Ułożył nawet modlitwę dla rodaków, w której prosi o wojnę powszechną, pomimo, że sam nie był żołnierzem. Prosił o nią dlatego, bo wyczuwał, że dopiero w obliczu wojennych nieszczęść i wójennej pożogi może dojść do zjednoczenia się zwaśnionego Narodu Polskiego. Taką oto wojnę powszechną, o którą tak gorąco modlił się Mickiewicz, a w związku z nią i najlepszą możliwość zjednoczenia się mamy obecnie. Wyzwolenie nasze jest już bliskie, lecz warunkiem jego jest duchowe zjednoczenie Narodu, na które czekają alianci, chcąc nam w tej sprawie pomóc. Wojna będzie się przeciągać tak długo, dopóki się nie zjednoczymy.

Sięgnijmy w naszą przeszłość, a znajdziemy obok szczytnych wzlotów ducha polskiego również historyczne fakty, napawające nas uczuciem wstydu i oburzenia. W okresie głębokiej żałoby, jaka zaległa po rozbiore Polski domy szlacheckie, książęta i hrabiowie kłaniali się w pas najeźdźcy, urządząc mu przyjęcia, płaszcąc się przed nim jak te przyziemne gadziny. Honor ich i patriotyzm był w kieszeni i w żołądku. Nikt z nich nie myślał o cierpieniu, o wolności Ojczyzny. Wszystkim zależało na tym, by mu majątki zostawiono, że też lizali stopy wroga.

Czyż zmieniło się dziś wiele? Owszem, zmieniło się to i owo, lecz du- że jeszcze pozostaje do życzenia. Są i dzisiaj panowie, którzy urządzą przyjęcia dla Niemców, goszczą ich, bratają się z nimi dla interesu osobistego, nie bacząc na to, że jutro przez tych samych mogą być aresztowani, a jeżeli nie przez nich, to przez własnych rodaków po skończeniu się okupacyjnej niewoli. Dla tych wszystkich, co płaszcą się dziś przed wrogiem, z nim się bratają, rzucam ostrzegawcze "Memento". Jest jeszcze czas, by zawrócić z błędnej drogi Judasza.

Z uwagi na obecne ustosunkowanie się do Sprawy Polskiej, możemy Naród Polski podzielić na 3 następujące grupy:

Pierwszą grupę stanowią przewodnicy i kierownicy Narodu Polskiego, którzy całe swoje jestestwo rzucili na kartę losu i pracują nad wyzwoleniem Ojczyzny z całym zaparciem samych siebie, składając dla Niej w ofierze swoje życie i mienie. Ci objęli przewodnictwo duchowe nad naszym Narodem i pracują nad nim, by go zjednoczyć i zespolić w jeden zwarty i zdyscyplinowany front, abyśmy, gdy przyjdzie czas, mogli stanąć wszyscy wspólnie ramie przy ramieniu i iść w bój z pogardą śmierci na ustach, kierując się zawsze ku przodowi.

Druga grupa - to terroryzowani, tchórzliwi i krótkowzroczni ludzie, tu i ówdzie współpracujący nawet z Niemcami dla własnego bezpieczeństwa, którzy w wypadku akcji ciekają się zapewne i pójdą za przewodnikami Narodu, wykonując ich zlecenia w miarę sił i możliwości.

Trzecia grupa - to Polacy, którzy wszystkiego się boją, bo im chodzi tylko o własny żołądek i o własną egzystencję życiową. "Zrobi się dobrym Polakiem" dopiero wówczas, gdy znajdzie się w dobrobycie, a dzisiaj wszystkiego się boją, od wszystkiego umywają ręce. Propozycję współpracy z nami nazywają utopią, mrzonkami, czekając aż Polska spadnie im z nieba. Nie chcę Ci Bracie Polaku, przedstawicieli tej niecnej, tchórzliwej grupy ludzi, napędzać strachu, lecz oświadczam Ci żołnierskimi słowami, że bez względu na Twą wolę będziesz musiał iść ~~wraz~~ z nami w łan życia czy śmierci, gdy tylko przyjdzie ku temu czas, chociażby pod groźbą rewolweru. Nie myśl sobie Bracie, że bez Twego udziału z bronią w ręku zesle Ci Królowa Korony Polskiej Wolność Ojczyzny, lub że spadnie Ci ona z eterycznych przestwery Boskiego gospodarstwa, jak manna Mojżeszowi na górze Synaj! Mylicie się panowie! Polskę trzeba wyzwolić orężnie, Polskę trzeba wyciągnąć całą potęgą siły ze skrzepowanych więzów niemieckich, a nad tym należy popracować nie językiem, a le czynem.

Czwartą grupę naszego społeczeństwa stanowi wreszcie "padlina", Volks-deutsche, szpiegzy, renegaci, konfidenci itp. kanalie, o których nie warto

mówić. Podobnie było i podczas naszych powstań. Była partia ludzi, nazywająca nasze powstanie utopią. Walkę powstańczą istotnie przegraliśmy, ale pozostała tradycja naszego Narodu przez cały świat uznana i podawana pokoleniom jako przykład bohaterstwa. Przegrali powstanie nasi przodkowie, bo nie było zwartości Narodu, ani pomocy z zewnątrz. Dziś natomiast cieszymy się nie tylko uznaniem, lecz i pomocą naszych sprzymierzeńców, a chwila wyzwolenia jest coraz to bliższa.

Historia się powtarza. Tak samo jak dzisiaj, zdarzały się również wśród naszych przodków wypadki bratania się z najeźdźcą. Jedni wiernopoddanieczo śpiewali z Austrią "Gott beschütze", inni z Moskalami "Boże cara chrań". Dziś reprezentantami służalstwa są nierządne gerliwi urzędnicy- pieszkowie, witający swych chlebobawców przez podniesienie brudnej, plugawej prawicy i bełkotanie "Heil Hitler". O panowie, służalcy niemieccy!! Pamiętajcie, że gdy się skończy nasza niewola, nie będzie dla was miejsca w Polsce. Nastąpi wówczas płacz i zgrzytanie zębów, niczym na dolinie Józefata. Wówczas każdy z was będzie sądzony za swe czyny i grzechy. Dzień ów będzie podobny do swego ewangelicznego dnia "sądu ostatecznego". Przypomną ci się wówczas bracie słowa proroka: "Dies irae, dies illa solvet saeculum in favilla. Iudex ergo cum sedebit, quidquid latet, apparebit. Qui sum miser tum dicturus, quem patronum rogaturus"? Po prawicy staną prawy Polacy, po lewicy grupa trzecia a dla czwartej grupy zabraknie miejsca na ziemi, bo zadławia się nagromadzonym złotem lub postrońkiem, zanim ujrzą pierwszy promień wolności.

Podam tu tylko jeden przykład hanbiącego zachowania się jednego z naszych największych magnatów ziemskich, hrabiny Połockiej z Łańcuta. Urządziła w swym pałacu huczne przyjęcia dla Niemców, brata się z nimi, urządziła im własnym sumptem pralnię i odwszalnię, chodzi prawie do każdego pociągu, do szpitali z bukietami kwiatów w ręku, litując się nad rannymi bohaterami. O zgrozo! Gdzież ta błękitna krew? Naturalnie, tam jest jej ojczyzna, gdzie jest jej dobrze!!!! Dla takich Polaków nie będzie po wojnie u nas miejsca i nie ich zrehabilitować nie zdoła. Drugi wyczyn -jej męża, hr. Potockiego: jeden z gajowych ukrywał u siebie oficera. Jako wielki służalec zameldował o tem panu hrabiemu, a ten przestraszony kazał oficera natychmiast wyrzucić. Komentarzy chyba tutaj nie potrzeba.

Podobne nieczne przykłady wysługiwania się Niemcom, nie licujące z honorem Polaka, będziemy podawać zawsze w naszej gazecie imiennie dla orientacji. Podkreślam raz jeszcze konieczność zjednoczenia się duchowego w obliczu czekającej nas walki! Skończmy z partyjnictwem, podporządkujmy się jednemu Kierownictwu, którym jest Rząd Polski w Londynie, a którego przedstawicielem dla nas, żołnierzy, jest obok Prezydenta Rzeczypospolitej, nasz Wódz Naczelny gen. Władysław Sikorski. Na Jego hasło i pod Jego rozkazami powinniśmy wszyscy stanąć ramię przy ramieniu z pieśnią na ustach, podobną do pieśni Czwartaków! "Hej, kto Polak - na granaty! Siekiery, cepy, widły, noże! Różnij Niemców na polskiej ziemi, Bóg i Anglia dopomoże!" Wszyscy skupić winniśmy się pod sztandarem jedynej, legalnie w Polsce działającej Organizacji Wojskowej, podległej rozkazom naszego naczelnego Wodza, gen. Sikorskiego! Przecz rebeliantami, którzy dla wzmocnienia swych partyjnych dążeń, a nie dla wyzwolenia Ojczyzny z kajdan niewoli, tworzą własne oddziały wojskowe pod nazwą batalionów, czy jakichś konfederacji!!! W jedności siła!! O tym pamiętajcie

CSWIADECZENIE KIEROWNICTWA WALKI CYWILNEJ

Rosnący z każdym dniem terror zdradza słabość okupanta. To paroksyzmy wściekłości, poprzedzające agonię. Jako takie należy je traktować, wyteńczyć siły w samoobronie i nie dopuścić do ugruntowania się w społeczeństwie czynników pokrewnych sobie, jednakże zgubnych: p a n i k i lub r o z p a c z y.

Panika jest żywiołem zaraźliwym, trudnym do opanowania, zawsze destruktoryjnym. Społeczeństwo polskie, wyczerpane nerwowo 3-letnim pobytem w koncentracyjnym obczie, jakim jest Generalna Gubernia, stało się podatne panice. Przedwczesne wybuchy rozpacz lub nienawiści są niemiłym złem, działającym na korzyść naszych wrogów. Niezależnie od siebie Gestapo i agencja sowiecka PPR dążą usilnie do ich wywołania. Pierwsi z nich liczą na to, że każda ruchawka, niezgodna z odpowiednimi krajowymi czynnikami oraz z Rządem Rzeczypospolitej i Sprzymierzonymi, beznadziejna skutkiem tego w wyniku, stanie się dla nich dogodnym powodem masakry, a zarazem usprawiedliwieniem dla Gestapo i SS w obecności w Generalnej Gubernii, nie na froncie. Drudzy za

wszelką cenę chcą wywołać dywersję na tyłach armii niem., a jeśli przy tym setki lub tysiące Polaków zostanie wymordowanych, to tym dla nich lepiej.

Stwierdzając pewniki powyższe—Kierownictwo Walki Cywilnej apeluje do Społeczeństwa Polskiego o zachowanie opanowania, spokoju, zaufania i cierpliwości. Nie wiercie zarówno prowokatorom, szerzycielom paniki, jak i warcholom, wmawiającym, że czynniki międzynarodowe w kraju i Rząd Rzeczypospolitej biernie tylko oczekują wypadków. To Kłamstwo. Obowiązek milczenia nie pozwala na wyjaśnienie nam, w jaki sposób i w jakim stopniu kraj jest kierowany. Nie mniej we właściwym czasie odpowiednie środki wydadzą rozkazy. Przedtem nie powinien się nikt warzyć na jakiekolwiek wystąpienia. Pamiętajcie, że nieskoordynowane akty mogą wywołać przełeczny wybuch i doprowadzić do katastrofy. Walka rozpocznie się nie wtedy, gdy tego zapragną wrogowie, lecz w chwili, którą Rząd i Sprzymierzeni uznają za odpowiednią. Czas już niedługi!!! Od wyzwolenia dzieli nas już nie lata, lecz może miesiące!!! Miesiące te będą ciężkie. Przetrwać je trzeba. Rząd zdaje sobie doskonale sprawę z tragicznego położenia kraju, nie dopuści jednak, by powstał on przedwcześnie ku uciesze wrogów. Rząd Rzeczypospolitej i Właściwe Czynniki Krajowe nie pozwolą również na to, by powstał on chociaż o godzinę zapóźno. Cierpliwości i odwagi!!!

Kierownictwo Walki Cywilnej.

TY, DO ŻYJESZ DLA IDEI

.....
Jeszcze większa Tobie chwala
Ty, co żyjesz dla Idei,
Przedząc dla Niej szarą ciałą
Przy ogarku Twej naczci
Jasnych Dni.

W pracy, mece krwawisz ręce
Na jutrenne świata przedzę,
Ból swój wijąc, swoją nędzę,
A nikt nie wie i nie zgadnie
Gdzie ostatnia kropla padnie
Twojej Krwi.

.....

P R E G L A D W Y D A R Z E N

- A F R Y K A - Ubiegły okres przyniósł dwa wielkie wydarzenia, które świadczą zarówno o zmianie taktyki Sprzymierzonych, jak i o tym, że wojna wkracza w ostatnią fazę, fazę wyzwolenia narodów.

Pierwsze— to klęska i odwrót i klęska armii Rommla, drugie — to lądowanie wojsk amerykańskich w północnej Afryce francuskiej.

W Egipcie VIII armia gen. Montgomery osiągnęła kompletne i zdecydowane zwycięstwo nad wojskami ośi. Armia Rommla została pobita na łeb. Wyjątkowo trudny do przełamania — jak się początkowo wydawała — front ośi pod El Alamein, został zlikwidowany już po 48 godzinnych walkach. Główną rolę w tym odegrało król. lotnictwo, które zdecydowanie panuje w powietrzu. Szlak komunikacyjny między Włochami a Tobrukiem był tak pilnie strzeżony, że od 4 tygodni ani jeden okręt—cysterna nie dotarł do npla. Ciężkie, lekkie i średnie bombowce i myśliwce z całymi setkami bombardowały bezustannie npl—skie linie komunikacyjne, łączniska i bazy zaopatrzeniowe na tyłach przeciwników, to też, gdy dnia 3.XI. bryt. piechota i siły panc., wsparte niesłychanie ciężkim ogniem artyleryjskim przystąpiły do ataku, grunt był już przygotowany. Armia Rommla została rozbita, rozproszona i zmuszona do ucieczki. Państwa ośi straciły w tym pierwszym uderzeniu 2/3 lotnictwa, pół artylerii i pół broni pancernej. Dca niem. korpusu afryk. gen. Thommt dostał się do niewoli. Włosi, pozostawieni na łasce losu na trzęsawiskach Cattary, skazani zostali na zagładę. W rezultacie bowiem dalszej akcji wszystkie oddziały włoskie ze wszystkimi generałami, zostały rozbite, bądź wzięte do niewoli. W ten sposób, poza nielicznymi grupkami, które wycofały się z dywizjami niemieckimi, armia włoska w półn. Afryce przestała istnieć.

Odwrót resztek korpusu Rommla, przypominający w swej panice i bezładzie odwroty naszych wojsk we wrześniu 1939r., trwa bez przerwy, a większość niem. oddziałów znajduje się już na terytorium Libii. Dn. 5.XI. padło Mersa Matruk. Lotnictwo królewskie atakuje bez przerwy Sollum i Halfaję, gdzie Rommel będzie się może chciał zatrzymać. Oczywiście liczyć się musimy z tym, że w Trypolitanii posiada on jeszcze jakieś odwody, poza tym w każdej twierdzy

znajdują się garnizony, tak, że niewykluczony jest tu i ówdzie opór npla.

Zdobyty lub zniszczony sprzęt nplski mógłby wystarczyć na wyposażenie 80 eskadr lotnictwa, 100 baterii artylerii, 400 kolumn transportowych i szeregu kolumn amunicyjnych, których zapas mógłby wystarczyć dla dział 100 baterii. Tymczasem na przeciwległym krańcu Afryki powstał drugi front. Dn. 7.XI. ameryk. siły lądowe, morskie i powietrzne rozpoczęły obsadzanie franc. Afryki pñ. Akcją kieruje gen. Eisenhower. Lądowanie odbywa się zarówno od Atlantyku, jak i od morza Śródziemnego. Przed rozpoczęciem działań gen. Eisenhower wydał apel do ludności, w którym zapewnia, że Sprzymierzeni nie mają w stosunku do Francji żadnych ambicji terytorialnych, i, że akcja ich ma na celu usunięcie z Afryki groźby niem.-włoskiej. Gdy ona zostanie zlikwidowana, Francja otrzyma z powrotem swe posiadłości. "Pierwsi strzelać nie będziemy - brzmi wezwanie - " wojna weszła w fazę wyzwalań". Do floty fr. wystosowano rozkaz, by wszystkie okręty pozostały w miejscu zakotwiczenia, do lotnictwa, by samoloty nie opuszczały miejsca startu.

Prezydent USA Roosevelt, przemawiając w B. Dm. ośw.: "Aby ubiec Niemców w ich inwazji Franc. Afryki, potężne siły zbrojne St. Zj! lądują tam od Atlantyku i m. Śródziemnego. Akcja ta ma na celu wraz z bryt. ofensywą w Egipcie pozbawić państwa osi ewentualnej odskoczni w ich ataku na Amerykę."

Jak się należało spodziewać, nie obeszło się bez strzałów. Rząd Vichy rozkazał swym wojskom przeciwdziałać w akcji amer. Mimo to, opór jest nieznaczny. Port w Algerze skapitulował natychmiast, a zawieszenie broni podpisał sam adm. Darlan. Lotniska w Blide i Orleansville opanowano bez opora. Samoloty amer. i bryt, już po paru minutach zainstalowały się na nowych lądowiskach, by dać osłonę posuwającym się szybko naprzód wojskom lądowym, przed ewentualną interwencją samolotów "osi", startującym ze Sy-cylii. Jak dotąd, interwencja ta jest bardzo słaba.

Oran jest otoczony. Większe jednostki floty francuskiej nie podjęły prawie żadnej akcji. W Tunisie napotkano na opór wojsk lądowych.

Amer. kwatera polowa zainstalowana została już w głębi lądu.

Z okazji ostatnich doniesień wydarzeń w Afryce, premier W. Brytanii W. Churchill wygłosił z Londynu przemówienie! Powiedział on m.i., że brytyjska ofensywa w Egipcie i akcja amer. w Afryce Franc., są częścią jednego planu strategicznego Sprzymierzonych, którego autorem jest prez. Roosevelt. "Celem operacji Sprzymierzonych, - ośw. Churchill - jest stworzenie odskoczni, z której będziemy mogli stworzyć drugi front w Europie przeciw Włochom i Niemcom oraz otwarcie morza Śródziemnego dla okrętów państw Sprzymierzonych, z których nieść będziemy wolność podbitym narodom..."

"Trzeba podkreślić - mówił w innym miejscu Premier - że bitwa w Egipcie przeprowadzona była wyłącznie przez żołnierzy angielskich. Były to walki pomiędzy Anglikami i Niemcami, walki niezmiernie zaciekle i krwawe..." "Nie jest to jeszcze koniec. Nie jest to jeszcze ani początek końca, ale jest to koniec jednej fazy wojny. Odtąd żołnierz niemiecki walczyć będzie z lepszym od siebie żołnierzem, w obliczu przewagi lotnictwa i sprzętu technicznego..."

"Jest zwycięstwo znakomite i kompletne. Promień słońca zajaśniał na hełmach żołnierzy brytyjskich."

FRONT WSCHODNI. W Sowietach - pierwszy od sześciu tygodni, ale jakże mizerny sukces niemiecki: w środkowym Kaukazie, w rejonie Tereku - oddziały niemieckie wdarły się nieco głębiej w góry i zajęły miejscowość Nalczyk. To wszystko! Na całym pozostałym plbrzymim froncie, ze Stalingradem włącznie, bez zmian. Sprawa Stalingradu staje się z tygodnia na tydzień coraz bardziej sensacyjną. Dotychczas 3-mies. obrona Stalingradu spełniła już ogromnej doniosłości zadanie: zlamiała w połowie tegoroczną niem. ofensywę nie pozwoliła doprowadzić jej do końca, zużyła i wyczerpała w takich mierze rezerwy i materiał wojenny wojsk niem., że pokrzyżowała niem. działania, ocaliła Kaukaz ocaliła łączność Rosji z ropą naftową i dostawami aliantów. Niemcy nie dlatego tak uporczywie i krwawo szturmują Stalingrad, że Hitler powiedział, że go zdobędzie napewno. Koszmarne te dla żołnierzy szturmcy czynione są dlatego, że bez likwidacji sowieckiego przyczółka mostowego w Stalingradzie nie sposób jest stabilizować tu na zimę frontu. Trzeba by się cofnąć nad Don, a do tego Hitler dopuścić nie chce i tu leży przyczyna konfliktu Führera z generałami.

Z okazji 25-letniej rocznicy rewolucji bolszew. Stalin wygłosił przemówienie. Podkreślił on, że koalicja antyniemiecka nigdy jeszcze nie była tak silna i zwarta, jak obecnie i dał zapowiedź drugiego frontu.

W rozkazie dziennym do czerwonej armii Stalin powiedział: "Zbli-
ża się dzień, w którym armia hitlerowska odczuje na własnej skórze całą po-
tęgę sowiecką.

FRONT ZACHODNI: Poza silnymi nalotami na północne Włochy i Niemcy, nie było większej działalności nad Rzeszą. Lotnictwo myśliwskie dokonało kilku zagonów nad półn. Francją i kraje okupowane.

Walka o Atlantyk toczy się tymczasem z nieustającą energią, i pomimo, że siłom morskim i powietrznym Sprzymierzonych udało się w oparciu o nowe bazy założone u zachodnich brzegów Afryki zepchnąć część łodzi podwo-
nych npla z głównych szlaków komunikacyjnych, to jednak położenie nie zos-
tało całkowicie opanowane. Problem bezpieczeństwa szlaków atlantyckich
nie przestaje być jednym z najważniejszych zagadnień obecnej wojny, od któ-
rego rozwiązania zależy w dużej mierze jej ostateczny wynik.

DALEKI WSCHÓD: Na Nowej Gwinei Japończycy nadal się cofają. Panują oni jeszcze na wąskim pasie wybrzeża koło Buna. Na wyspie Guadal-
kanar, Amerykanie odparli wszystkie ataki japońskie i posunęli się w kie-
runku lotniska Henderson. Lotnictwo i marynarka USA prowadzi na wodach
Archipelagu Salomona oraz na pobliskim obszarze Pacyfiku energiczną akcję
zadając flocie npla dotkliwe straty. Od czasu napadu japońskiego na Pearl
Harbour ilość zatopionych okrętów npla wynosi 300, w tym: 1 pancernik, 6
lotniskowców, 22 krążowniki. Pomimo, że nieprzyjaciel otrzymuje tak cięż-
kie ciosy, Amerykanie nie panują jeszcze całkowicie nad położeniem, jeżeli
Japończycy mogą dokonywać coraz to nowych desantów.

S P R A W Y P O L S K I E

- Na Uniwersytecie w Liverpoolu odbyła się podniosła uroczystość
promowania na doktora honoris causa gen. Sikorskiego na Wydziale Architek-
tury. Z okazji tej premier Polski wygłosił przemówienie, w którym m.i. po-
wiedział: "Mogę śmiało zaryzykować twierdzenie, że Hitler znajduje się obec-
nie w sytuacji daleko gorszej, niż znajdowały się demokracje w 1939 roku.
Niem. twierdząc można już zaatakować nie tylko od m. Śródziemnego, od Tere-
ku i Leningradu, od Zatoki Biskajskiej i Norwegii, ale przede wszystkim
wewnątrz jej samej, gdzie żyją setki tysięcy czekających na hasło wyzwole-
nia i to jest w tej chwili najważniejsze. Droga do zwycięstwa jest jesz-
cze ciężka i trudna. Wymaga poświęceń i konsekwencji w przeprowadzaniu pla-
nów strategicznych".

- Wyjeżdżący w Londynie tygodnik Polskiego Ministerstwa Informacji
podaje zestawienie niem. i polskich racji żywnościowych na ziemiach zachod-
nich. Tygodnik pisze: "Nie ulega wątpliwości, że celem okupanta jest całko-
wita eksploatacja zach. ziem polskich i fizyczna wykreslenie poza nawias
spraw życiowych obywatela polskiego". Tygodnik pisze dalej: "Zapewniamy Ro-
daków, że świat wie o ich nieludzkich cierpieniach. W Brytanii i Sprzymie-
rzonej dążą do tego, by obecna zima była ostatnią zimą wojenną".

- W Londynie odbył się wielki wiec protestacyjny przeciw okrucień-
stwom niem., popełnianym na Żydach. Przemawiał na nim gen. Sikorski, mówiąc,
że Hitler silił tym na siebie nienawiść całego świata, oraz, że nie u-
niknie kary, na jaką zasłużył. Na wiecu odczytano depezę Churchilla, kto-
ry orzekł, że "systematyczne bestialstwa niemieckie w stosunku do Żydów
należą do najpotworniejszych zbrodni świata".

- Na wybrzeżu zachodnim Indyj Angielskich w Nawanager założono
obóz dla 5.000 dzieci polskich z Sowietów od 7-16 lat.

Z ZIEMI RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

- W Poznańskim aresztowano wszystkich obywateli ameryk., mających
dotychczas obowiązek stałego meldowania się. Mężczyźni zostali skierowani
do więzienia w Łodzi, kobiety zaś wywiezione.

- Na Polesiu w okolicach Kobrynia, Domanowej, Iwacewicz i Tewli
spalono szereg wsi po uprzednim zagrabieniu bydła i świń. w Niektórych w-
siach wymordowano również wszystkich mieszkańców. Była to represja za dzia-
łalność partyzantów sowieckich w tej okolicy i "sprzyjanie im przez ludność".

- Więzienie w Brześciu n/Bugiem przepełnione już wieśniakami, którzy wdg Niemców sprzyjali dywersantom. Ilość więźniów wynosi 700 osób.
- Podobnie, jak to donosiliśmy ostatnio o Krasnymstawie, tak i Kalisz otrzymał na raz około 50 zawiadomień o śmierci osób, przebywających w obozach. Jest to jeden ze sposobów szerzenia postrachu przez okupanta.
- W pierwszych dniach września przywieziono do słynnej mordowni żydowskiej w Chełmnie koło Koła 3 samochody wypełnionych przez księży katol. i zakonnice. Nie ulega wątpliwości, że przywieziono ich tam na stracenie.
- Przy końcu września wysiedlono w Krakowie dla Niemców całe osiedle oficerskie. Około 3.500 rodzin polskich zostało bez dachu nad głową, a wobec braku wogóle jakichkolwiek mieszkań, bez nadziei znalezienia przytułku.
- W Sieradzu mundurowe formacje rozmaitego gatunku zrobiły "zbiórkę metalu" na cmentarzu, nie tylko zabierając żelazne sztachety, ale łamiąc krzyże i niszcząc nagrobki.
- W Warszawie rozeszła się pogłoska, że zmarł przed kilku dniami b.prezydent m.Poznania i b.minister spraw wewn.Cyryl Ratajski.
- Pomiędzy powieszonymi w nocy z 15 na 16.X. w Warszawie, znajdowali się m.i.: b.wicedziekan Rady Adwokackiej dr Stanisław Święcicki oraz dr Mieczysław Szawlewski, ekonomista i publicysta, a zarazem b.poseł na Sejm.
- W nocy z 29 na 30.X. przelatywały nad Warszawą samoloty alianckie, nie zrzucając bomb.
- Dn.24.X.w 2 warsz.lokalach, przeznaczonych tylko dla Niemców, wybuchły granaty ręczne. Sprawcy nie zostali ujęci, a Niemcy poszukali sprawiedliwości w zwykły dla nich sposób. Aresztowano 50 zakładników i ogłoszono że będą oni straceni w wypadku powtórzenia się podobnego ekscesu. W Warszawie krąży pogłoski, że granaty rzucone zostały przez samych żołnierzy niem., oburzonych na beztróskie życie obywateli z Hinterlandu. Na miasto nałożono za to kontrybucje 1 miliona zł.
- Poważne obawy budzi los księgozbiorów st.miasta Warszawy. Książki te zostaną zapewne oddane na przemiał.

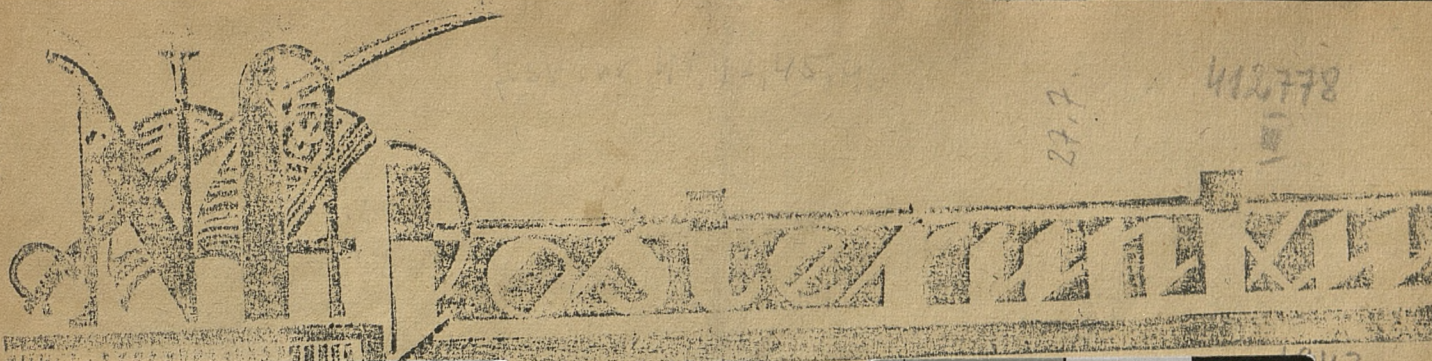
R Ó Ż N E

- Do W.Brytanii przybył nowy kontyngent kanaryjskich wojsk pancernych. Przeplynał on przez Atlantyk zupełnie bezpiecznie.
- Na Madagaskarze działania wojenne dobiegły końca. Gub.Vichy zwrócił się do dowódcy wojsk bryt.o zawieszenie broni, które niezwłocznie podpisano.
- Wzięty do niewoli w Afryce zastępca Rommla gen Thommt wyraził się, że ofensywa bryt.była dla Niemców zupełną niespodzianką. Czołgi niem. rozbito, zanim przygotowały się one do ataku.
- Po nalotach bryt.lotnictwa na Genuę Mussolini zwrócił się do Hitlera z prośbą o przydzielenie mu dział plot. i samolotów myśli. Hitler odpowiedział, że jest to rzeczą niemożliwą. Za to przysłał do Rzymu burmistrza Berlinga, który wręczył Mussolinemu pomnik św.Ambrożego.
- Ludność Genui, po nalotach bryt. demonstrowała przeciw Mussolinie-
mu i wojnie.
- Parana i Chile zerwały stosunki dyplomat.z państwami osi.
- W wyniku nowych wyborów do parlamentu St.Zj.przewidywane jest wzmożenie wysiłku wojennego Ameryki.
- Ameryk. siły zbrojne przewiezione na wyspy bryt.przekroczyły już liczbę 600 tysięcy, przy czym ani jeden żołnierz ameryk.nie zatonął.
- Armia sowiecka ulega stopniowemu przeobrażeniu. Oto kilka przykładów: 1/ w 1939 r.wprowadzono nowy tekst przysięgi wojsk.Zamiast "ja synu ludu pracującego uczynię wszelkie wysiłki, w imię wielkiego ideału równouprawnienia pracujących całego świata" - wprowadzono "ja obywatel, przysięgam bronić ojczyzny bez oszczędzania krwi i życia dla odniesienia całkowitego zwycięstwa nad wrogiem", 2/w r.1940 przywrócono stopnie w hierarchii wojsk.i autorytet dowódcy, wprowadzono obowiązek salutowania szarży i karania podwładnych aż do użycia broni włącznie, bez uciekania się do sądów, 3/w r.1942 skasowano w armii sow.stanowisko komisarzy politycznych, tzw.politruków, oddając wychowanie żołnierza czynnikiem wyłącznie wojskowym, a wykluczając osoby polityczne.

----- 000000 -----

Pamięta! o tym Żołnierzu Polski, cy :

- " Z żadnym nieprzyjacielem nie paktować, ale wszystkich bić"./Sienkiewicz/
- " Być zwyciężonym i nie ulec - to zwycięstwo"./J.Piłsudski/.

27.2
412778

A

1 2 3 4 5 6 **M** 8 9 10 11 12 13 14 15 **B** 17 18 19

R **G** **B** **WH** **GR** **BL**

Grey Scale #13

C **M** **Y** **K**

DANES-PICTA .COM

.....
Listopad I
.....
W HOŁDZIE POLEGŁYM
a Idei Ty co
Chwał Boś p
wej nadziei Nie c
zawiei Jasny
.....
je
je
tem
m
.....
bnych pamięci Zmarł
a ołtarzu Ojczyzny
n, co poległi w pie
tych, co po długiej
walce w dalekiej N
ie lotników naszych
ciemie, o marynarza
.....
iesć się musi dzisi
jakby w tym płyt
i bohaterście niezi
ani Polacy ÷ Męczen
nnej wegetacji, upo
iarze ! Kto podziwi
hał ich ostatniego
ia, kto start Ich o
elkość kryje się po
nikt nie odwiedza,
- a są tym ziarnem
lon ojczystego Jutr

Colour Chart #13

Black **3/Color** **White** **Magenta** **Red** **Yellow** **Green** **Cyan** **Blue**

DANES-PICTA .COM

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Ku Wam bohaterscy Szermierze naszej wojny... myśli
i westchnienia całego Narodu Polskiego, jednocześnie się z łzami Waszych Re-
dzin. Kornie chyląc czoła przed potęgą Majestatu, który Was w krainę wiecz-
nego Pokoju i zasłużonego odpoczynku po znojących trudach Żołnierskich powo-
łał,
Składamy dziś na Waszymi mogiłami ślubowanie, że Wasza krew i
przedśmiertne tortury zostaną pomśczone.

Bibli. Jag.
1958 Cz. D. 706